
PARADIS

ETT NEDLAGT MEJERI. EN NEDLAGD SKOLA.
75 KONSTNÄRER OCH LEVANDE KONST.

ÅRSTADS
MYCKET TILLFÄLLIGA
KONSTHALL

© 2026 Urbane Guerilla/Årstads konsthall
Text, bild och design: Ulla Sundin Beck & Leif Haglund
Årstads Mycket Tillfälliga Konsthall, Årstad, Falkenberg
ISBN 978-91-527-7385-7

PARADIS

Årstads Mycket Tillfälliga Konsthall - MEJERIET

visar stolt fem inbjudna konstnärer
i mejeriet och mejeristens bostad.

Årstads Mycket Tillfälliga Konsthall - mejeriet
visar fyra inbjudna konstnärer i mejeriet och mejeristens bostad: Helena Marika Ekenger, Johan Melander, Linda Persson och Liam Sprod.

I år gästas Årstads Mycket Tillfälliga Konsthall också av Art Inside Out som bjuder in konstnärer till Halland. Åsa Dybwad Norman har arbetat fram *Livsmedel*, ett inslag i årets utställning *Paradis*. Arbetet har skett tillsammans med ungdomar från olika delar av Halland.

Åsa Dybwad Norman:

Nu ska vi se. Jag har gjort en liten intervju med mig själv, kan man säga. Här kommer första frågan:

- Vad gör jag i Årstad?

Jag är i Årstad för att göra en utställning som heter "Livsmedel" som är en del av hela den stora utställningen Paradis som Årstads mycket tillfälliga konsthall gör.

Och utställningen Livsmedel har jag arbetat med ganska länge, egentligen sedan årsskiftet som en del av Art Inside Outs residensprogram.

Jag gör den tillsammans med väldigt många andra. Först och främst som en del av Art Inside Outs residensprogram, och åtta ungdomar, sommarjobbare från regionen, som heter Alma Everitt, Marwa Abdulghodos, Hugo Wenneberg, Alfons Ruthberg, Elna Martinsson, Emilia Vikman, Leo Borkmann och Valentin Othman Hellström. Även med två gästande konstnärer, Hanna Norrna och Karin Lindroth som hjälper till.

Så vi är på plats i Årstad och arbetar i ungefär tre veckor innan utställningen öppnar med att bygga alla verk.

- Vad handlar *Livsmedel* om?

Egentligen har jag utgått från mejeriet där konsthallen ligger och försökt lyssna till den platsen och fantiserat ihop olika historier som kan – eller inte kan – ha utspelat sig där.

Jag är intresserad av skiftet från att mejeriyrket var ett kvinnligt yrke till stor del och övergången till att det blev maskuliniserat, och vad som händer när arbete flyttas på olika sätt.

De kunskaperna som finns, vart tar de vägen, vilka är det som fortsätter att arbeta med de kunskaperna? Jag är generellt väldigt intresserad av praktisk kunskap och hur det villkoras på olika sätt i vårt samhälle.

Vi jobbar med video, textil och papier-maché, trä och alla möjliga material. Vi gör också ett fanzine, en egen tidning, som handlar om en ko som rymmer. Kon är den första arbetaren i den långa kedja som mejeriindustrin utgör. Det tycker jag är intressant, att ta in alla sorters levande varelser när man tittar på det här ur ett konstnärligt perspektiv. Det var det jag kom på just nu!

- Okej, hejdå!

Åsa Dybwad Norman är textilkonstnär och lektor i textil konst vid HDK-Valand, Göteborgs universitet. Bosatt i Arvika utforskar hon hur handens och kroppens kunskap tar plats i dagens samhälle, ofta genom att undersöka historiska rum och skeenden genom arkivarbete, intervjuer och gestaltande processer.

Foto: Johnny Mallin

Linda Persson:

Gemensam titel med Liam Sprod är

But a storm is blowing from paradise

“Tallen vid vårt hus mår inte bra. Det visade sig att myror hade ätit upp nära intill hela dess insida. Trädet böjde sig mot marken, barken andades, en lång skåra upp på sin åtta meter långa kropp. Det var dags att separera trädet från platsen bredvid huset. Det fälldes. Sorgen att behöva fälla en varelse från dess plats, platsen den bodde på före oss, gjorde att jag inte kunde göra mig av med delarna. Sen 2022 har bitarna använts i omgångar i olika konstinstallationer, ibland med förlängningar i skulpterade glas, varierande träbearbetningar, brända-slipade-karvade-brända, om och om igen.

Ännu en gång får dessa bitar bli en del av något annat på Årstads mycket tillfälliga konsthall. Kanske en sista bearbetning. Inför Paradiset. *Eldstorm*.

Barken borta blir obehandlat trä. Obehandlat trä blir mörkare med tiden. Obehandlad är allt annat än obehandlad. Avbarkad, bearbetad, karvad, snidad. Ljust trä. Som kommer att mörkna. Sammanfogad med glas, ett annat naturmaterial; sand som genom eld blir en flytande massa, som lava. Klarglas ser ut som is. Uppgående, ljus, transparent. Inför Paradiset. *Obehandlad*.

Tale-Tail har samma uttal, med olika betydelse. Berättande svans, en mångfald av olika leror, olika färger. Handrullade lerpinnar av fyra olika personers händer. Anna, Tim, Kristina och Linda. Rulla, gör hål, repetera. Mässingstråd träs igenom varje lerpinne. I klunga dras dom nedåt, tillbaka mot jorden. Inför Paradiset. *Tale-Tail, berättande svans.*”

Verk:

Eldstorm, 2026

– karvad tall i delar, sammanfogad &
bränd, skulpterat handblåst glas

Obehandlad, 2026

– avbarkad tallgren, täljd,
sammanfogad med skulpterat glas

Tale-Tail, 2025

– ca 300 handrullade lerpinnar hängande

Linda Perssons konstnärskap kretsar kring hur kroppar och material bär, omformar och gör avtryck i varandra. Genom materialexperiment i lera, glas, trä närmar hon sig alkemiska metoder där frågor om ekologi och materia fördjupas. Linda studerade bland annat i London vid Chelsea college of art & design och vid Kungliga konsthögskolan. Linda har deltagit på Momentum biennalen, 2017, Ronneby konsthall med Sigrid Holmwood 2025 och Kalmar konstmuseum 2026 och har inkluderats i boken *100 Sculptors of tomorrow* av förlaget Thames & Hudson (2019).

Liam Sprod:

Gemensam titel med Linda Persson är

But a storm is blowing from paradise

"But a storm is blowing from paradise. The trees bow towards us, bending under its force. It is a cold wind that catches at our faces, cutting them with its bite and with the scraps and dust it carries with it. Our eyes sting as we glance upwards, into the past, towards that distant swirling origin. Refuse gathers at our feet, the things of the world: rags, papers, branches feathers, wire and sand, shards of glass.

The idea of beauty is like a rub on a wound. How could this be beautiful, all these things, this and this and this, this thing, this picture, this veil or tail, this burnt stump, this moonlight, this spider. Beauty is a maw that consumes each detail. We ache for the universal but encounter only things; here in space, now in time. Look closely. Can the thing dissolve within itself, shed itself and strive downwards, towards that distant paradise, even as we ourselves are blown further and further from it, even as more refuse, more things, more details gather at our feet."

Liam Sprod är författare, redaktör och fotograf. Han har en doktorsexamen i filosofi från University of Kingston London och är författare till boken *Nuclear Futurism* (Zero Books, 2012) samt olika artiklar och essäer i böcker och konstnärspublikationer. Han har ställt ut i Frankrike (Treignac Projet), Storbritannien (APT Gallery) och Sverige (Smålandstriennalen). Den senaste intervjun om hans roman *Dead Ice* finns att läsa på minorliteratures.com, juni 2026.

Helena Marika Ekenger:

”Konsten är ett verktyg för att utforska allt jag är nyfiken på. Allt jag vill förstå. Bin till exempel. Jag arbetar med platsspecifik konst. Det kan vara platsen och sammanhanget som föder verket, eller verket som söker sitt rum. Jag strävar efter att möta människor utanför de traditionella gallerirummen, gärna på oväntade platser. I staden, i skogen, eller i ett nedlagt mejeri.

Lämningar

Objekt skapade av resterna av ett övergivet bisamhälle
Broderier på bomullsorganza inspirerade av bivingar

Mejeriet = mjölk. Bin = honung.

Mjölk och honung = löftet om Det förlovade landet.

Det förlovade landet = Paradiset...

Ateljébygge. Ett hål i väggen i vårt hus blottar det övergivna bisamhället. Vad har hänt med dess invånare? I år får vi nästan inga bär på vårt bigarråträd.

Maurice Maeterlincks essäbok *Bikupan* från 1901 blandar snåriga filosofiska betraktelser med ingående och poetiska beskrivningar av bisamhället i kapitel med namn som *De unga drottningarna*, *Drottningen* och *Älskaren och Bröllopsflykten*.

Monokulturer. Bekämpningsmedel och konstgödsel. Insekter och växter som flyttas mellan olika platser i världen vilket skapar problem med resistent virus och sjukdomar. Kombinationen av gifter i vår miljö. Klimatförändringar. En lång eländesuppräkning.

Jag minns hur bilrutan såg ut efter en åktur en sommarkväll. Hur ett fönster på glänt och en tänd lampa i mitt sovrum en kväll i sommarhuset gjorde taket svart av insekter som lockats in av ljuset.

Var är ni, alla bin?

Var är ni alla bananflugor, mygg och andra obehagliga småkryp?

Svärma runt komposthinken i köket och lägg era ägg i den övermogna frukten!

Flyg in i mina ögon och i min mun när jag cyklar i den ljusa sommarnatten!

Håll mig vaken med ert irriterande surrande och täck min hud med kliande bett!

Hur ska det annars gå med Paradiiset?"

Foto: Patrik Leonardsson

Johan Melander:

”Att ställa ut i Årstad känns kul då det är en typ av utställning jag tycker att det behövs mer av. Jag är själv från en liten by utanför Norrköping och den samtida konstvärlden var inte något som fanns i vårt medvetande. Mötet mellan samtidskonst och landsbygd är något som intresserat mig länge. Att jag dessutom får ställa ut i och befolka mejeristens gamla lägenhet känns helt perfekt då mitt arbete ofta kretsar kring berättelser från vardagen och familjen. Berättelser som rör sig mellan fiktion och verklighet och där gränsen mellan människa och natur är upplöst.

Jag arbetar med figurativt måleri och träskulptur. Materialet och metoden är en del av berättelsen. Jag är intresserad av vad tekniken har att förmedla. Samtidigt är jag inte ute efter att göra en pastisch på folkkonst, ”art-brute” eller naivism. Men jag är intresserad av vad materialet och tekniken har att förmedla. Träskulptur och framför allt målade motorsågsskulpturer skriker inte direkt hög status-konst vilket blir en del av berättelsen. Men jag vill också förmedla något bortom det.

I skulpterandet arbetar jag endast med föreställda förlagor. Oftast så bygger de på scener som hänt i verkligheten. Skulpturen formas sakta i mitt

eget huvud. Själva skulpterandet är en fysisk och intuitiv process. Börjar med motorsåg och vinkelslip men varvas längre in i processen med handverktyg som yxor, handsågar, navare och skölpjärn med flera. Det går fort, är dammigt, brötigt och svettigt.

Måleriet är en långsammare, mer kontrollerad process. Jag använder förlagor för detaljer. Förstärker och sminkar över former, ljus och skuggor för att till slut nå det uttryck och känsla jag letat efter.

I mitt skulpturala arbete skapas ofrånkomligen en viss dissonans mellan den skulpterade formen och den målade ytan. Där någonstans uppstår en berättelse.”

PARADIS

Årstads Mycket Nedlagda Skolsal(ong)

Öppen skolsal(ong) betyder att alla som anmäler sig får visa ett konstverk.

Över sjuttio konstnärer som känner sig som hallänningar deltar.

I Årstads Mycket Nedlagda Skola visas också ett interaktivt ljudverk av Rosali Grankull, konstfilmer i två salar och en utställning om skolorna i Årstads gamla kommun.

Rosali Grankull:

”Det interaktiva fredsverket *Music for Strings & Silk* har vandrat genom Sverige och delar av Europa sedan 2022. Nu har det landat i Årstad, i en övergiven byggnad där lärandet en gång stått i centrum.

Att verket visas här väcker en ödmjukhet inför att allt levande befinner sig i en pågående process av utveckling och anpassning. Människan är komplex – motsägelsefull, kreativ, och pragmatisk på samma gång.

Music for Strings & Silk vill belysa det aktiva lyssnandet som en praktik. Vad sker när vi övar vårt lyssnande? Kan vi låta vår nyfikenhet ta över?”

Rosali Grankull är frilansande tonsättare och ljudkonstnär baserad i Göteborg, med ett starkt engagemang för sociala och kulturpolitiska frågor. Hennes konstnärliga praktik tar form i samverkan mellan komposition, ljudkonst och scenisk gestaltning, med lyssnande, närvaro och mänskliga möten i centrum.

I sin praktik arbetar hon utifrån musik som mänsklig aktivitet – ett kraftfullt verktyg för att stärka lyssnande och främja dialog i samhället. Hon bygger musikaliska situationer – klangligt och visuellt – med koncentrerat material som kan tänjas ut och utvecklas, och som samtidigt rymmer ett element av oförutsägbarhet.

Foto: Pao Duell

Hennes verk omfattar bland annat orkester- och kammarmusik, ljudinstallationer och tvärkonstnärliga samarbeten, där akustiska instrument, objekt, mikrofoner, röster och rumslighet samverkar. Parallellt verkar hon för att stärka musikens roll i samhället genom interaktiva verk, workshops och föreläsningar, där allmänheten – inte minst barn och unga – ges möjlighet att närma sig och erfara samtida musik på egna villkor.

Grankulls verk har presenterats nationellt och internationellt vid konserter, festivaler och utställningssammanhang. Hon är utbildad vid Gotlands Tonsättarskola, Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och Högskolan för Scen & Musik i Göteborg.

Årstads Mycket Nedlagda Skola —Salong

42 Andersson, Harriet:

Månskensdopp i mimosadoft

62 Andersson, Margareta:

Konstnärinnan som slutade röka.

Konstnärinnan som började röka.

63 Andersson Flensmarck, Sara:

100 minnen

22 Bengtsson, Ann-Beathe:

Tilldelningen

54 Bengtsson, Robert:

Cause of depression

30 Björnbråten, Thomas: (Utan titel)

27 Björnsdotter, Karin:

In the beginning there were Just apples

70 Blomkvist, Jennie: *Åka på en svan*

18 Bolander, Tommy: *Bygget*

47 Boräng, Claudia: *Sommar*

68 Broberg, Annica: *Mellan*

58 Bylund, Lars: *Två idéer*

56 Casuccio Martin, Silvana:

Modulär trädgård

53 Carlsson, Lena M: *Där ute*

17 Clarke, Anna Karin:

Flicka på klippa och lillebror

51 Crafoord, Eva: *Villa, Volvo och vovve*

13 Davidsson, Ella: *Töm fickorna*

12 Davidsson, Lisa:

Tack för att jag fick komma

19 Engström, Berny:

Dagsås-triptyk

48 Ellborg, Jonas: *Fragile*

28 Fleming, Ana Carolina:

Alla ska ha råd

14 Gaunitz Renard, Mika:

Organiskt objekt

52 Gavie, Eivor: *Gan Eden*

67 Gavois, Denis: *Himmelsk fiol*

23 Gavois, Helena:

Impressions/Intryck

69 Gavrilovic, Sabina:

Här kan du vila ditt hjärta

39 Gellein, Stina: *Återbefolkning.*

26 Halling, Maria: *Ursprung*

49 Hibson, Marie: *Katten Astrid*

11 Hillerström Bengtsson, Gunnel:

Another day in paradise

64 Hjertén, Boel: *Leken*

21 Jansson Östergren, Britt-Marie:

Längtande

40 Johansson, Anita: *Hög/låg*

46 Johansson, Tobias: *Y2026 – C2*

38 Jönsson Höcks, Tomas:

Venus från Venus

5 Kabell, Julia: *In my secret life*

65 Kroon Johansson, Kurt:

Eva från Eden – första snittet

1 Lang, Anne: *The moon is down*

34 Larsson, Svenne: *Lappuggla*

24 Leandersson, Anna:

Saltglaserad vas, saltglaserat fat

32 Lidén, Malin: *Varg*

2 Liljenberg, Ingrid: *Expression*

33 Lillieroth-Dagås, Elsa: *Oljeutsläpp*

3 Lindén Jacobsson, Leja: *Fredsduvorna*

71 Lindström, Maria: *Jag är*

16 Loneberg Gessle, Christofer:

Mindre rymdfrö, större rymdfrö

60 Lundgren, Anna: *Där ljuset dröjer*

41 Minerva Katarina: *Längtan*

6 Molander, William: *Mian*

20 Nohrstedt, Hans-Örjan:

Morgondimma vid Pyttebanan

25 Nordling, Monika:

Ett barn av min tid – paradiset för vem?

59 Petersson, Ingrid: *Klorofyll*

44 Paulsson, Karina: *Språktest*

55 Pedersen, Margareta: *Frostkål*

35 Rudnick, Kerstin:

Nornorna – på väg ...

57 Seger, Christina:

Du är värd att dö för

36 Sevholt, Johanna:

*Eko tre, det jag säger som du säger som
jag säger igen.*

31 Sjölander, Ola: *Ride a bike*

9 Skogar, Eva: *Tillväxt*

37 Stenberg, Henrik: *Woods*

10 Stenström, Hanna: *Konvergens*

7 Strömblad Vaggö, Ann:

Köksspis "Prinsesstårten"

45 Ståhl, Ylva: *Katter*

15 Wahlbeck, Peter:

Bergsbestigarefamiljen

43 Wahlström Eriksson, Christin: *Teg*

4 Waldestål, Malin M: *Syre*

61 Susanne Westerberg: *El Dorado*

8 Westgårdh, Bitte: *Trädgårdsfrid*

50 Widlund, Åsa: *Trädet*

66 Wohlén, Anita: *Rosa fluff*

29 Östberg Ivanovic, Stina:

Jag har mycket mer att säga er

Filmsalongen

Book och Hedén

33 dagar i ett krikonsnår 1 tim 55 min

Peter Johansson

Peter Picasso 46:40 min

Blå salen

Johan Svensson

Marionette(Karin) 15:04 min

Pixilation 9:54 min

Leif Haglund

Dansare 05:38 min

Män som dansar 16:30 min

Mikael Ericsson

SINUS TRANSMISSION COMPLETED

Trailer Ericsson Reuter 2026 04:47 min

Årstads Hembygdsförening:
Lars Hillertz

Utställning om skolorna i Årstads gamla kommun.

PARADIS

21

PARADIS

Nej, inga politiker lovar oss ett paradiset efter valet. Och om de gjorde det skulle vi ändå inte tro dem, för hur ska den bästa tillvaro av alla kunna uppnås i detta liv, i detta land och i denna tid?

Det är svårt med paradiset. Kalla det Arkadien, landet som flyter av mjölk och honung, Shangri-La, jannah, El Dorado eller något helt annat. De är alla namn på något som vi inte når i vardagen. Paradiset och grannlanden med de andra namnen är en belöning i nästa existens, och om man inte alls tror på den saken så finns väl inte heller paradiset. Så kan det vara. Årets utställning i Årstads Mycket Tillfälliga Konsthall och Årstads Mycket Nedlagda Skola har inte alla svar, men några frågor.

Själva bilden av paradiset är i västerländsk kultur förstas präglad av kristendomens berättelser. Därför en naken man och en naken kvinna, ett äpple, ett träd, djur, natur och människor i harmoni, ett underbart liv i nakenhet och frid. Men ormen då?

Om man föreställer sig den bästa tillvaron av alla, så måste man tänka på dess motsats. Att fördrivas ur paradiset är en tragedi, för har man en gång levt just där, så vill man tillbaka. Kanske är det därför paradiset känns en smula stillastående, en längtan till ett redan förflutet som var så mycket bättre än allt är i dag, ett förlorat paradiset.

Är vår strävan efter en bättre tillvaro meningslös, eftersom den aldrig går i mål?

Målet betyder fred och frihet, lycka och tillfredsställelse, men kanske dessutom din helt individuella önskan om något som vi andra inte gillar. För är vi verkligen överens om hur paradiset skulle se ut, eller hur det bästa livet skulle vara beskaffat? Om vi inte är överens så betyder det att oenighet råder – och oenighet är sällan med i beskrivningen av den skönaste tillvaron. Man måste tydligen vara överens i paradiset!

Det där fungerar förstås inte. Där någonstans går det fel och paradiset bjuder plötsligt på en massa problem. Det luktar en smula unket och instängt. Paradiset förändras inte, det är samma ljuvliga förhållanden som varar länge. För evigt. Utan utveckling. Den som längtar efter paradiset söker sig snarare bakåt än framåt. Men även den som begränsar sig till att tro på en paradisk tillvaro i livet efter detta, vill ha det bättre nu.

Låt oss därför tänka på dem som är valda för att representera oss i det stora förändringsarbetet för en bättre tillvaro. Riksdagens ledamöter ska stifta lagar, granska regeringen och myndigheternas arbete. Kommunfullmäktige beslutar i frågor som är viktiga på den kommunala nivån. Hur ser de på ett gott liv? Som politiker eller förtroendevald måste man rimligen tro att världen går att förändra till det bättre, och att alla vardagliga politiska strävanden är avsedda att leda till något annat än idag. Ett bättre läge. Något bättre för människan. Ett lyckligare Sverige. Ett mer välmående Sverige.

Och hur är det med brottsligheten? Så klart ska brottsligheten bekämpas enligt lag och rätt. Så klart vill vi inte se skjutningar. Så klart ska den jobba som kan, så klart ska bidragen gå till de mest behövande, så klart ska personal inom skola, vård och omsorg få lön för sitt arbete, så klart ska det finnas bostäder åt alla, så klart ska Sverige försvaras, så klart. Med stora och små beslut om varandra stegar vi fram mot en annan tillvaro, men är det mot den bästa tänkbara? Även om det inte är paradiset, borde vi väl kunna få det lite bättre? Eller kunde målet vara att vi får det lite sämre nu, men lite bättre sedan? På längre perspektiv än fyra år.

Perspektiven är ofta så korta, visionerna saknas, målet är suddigt och kostnaderna liksom vinsterna räknas bara i kronor och ören.

Årstads Mycket Tillfälliga Konsthall uppmanar till en ny bokföring. Räkna in konst och kultur. Det blir inget paradiset på slutraden, men det blir bättre. I konstens orange trappa kan du gå både upp och ner och tillbaka för nya perspektiv. Sådan är konsten.

Centrum- Periferi

Årstads mycket tillfälliga konsthall är en konstnärs- och projekt driven, icke-vinstdrivande, fristående verksamhet. Vi vill visa samtida lokal, nationell och internationell konst och kultur av hög klass i utrymmet mellan storstäderna.

Perifera platser, som landsbygden utanför Falkenberg, kan bidra till en långsam tillväxt av kulturella initiativ, flytta kulturen bort från det eventfixerade och närmre människornas dagliga liv.

Verksamheten stöds av Region Halland, Falkenbergs kommun och Sparbanksstiftelsen Falkenberg.

PARADIS

TACK

Tack till Britta och Eskil för lån av mejeriet och ständig support

Tack till Star-Tryck i Varberg för tålamod och professionalitet

Tack till utställningsbyggarna Denis Gavois, Carl Haglund, Frida Nilsson och Susanne Westerberg.

Samarbeten:

Falkenbergs
kommun

ART HALLAND

KKV
VARBERG

STAR
TRYCKERI & SKYLTVERKSTAD

INGVAR *ljud*
MUSIK AB

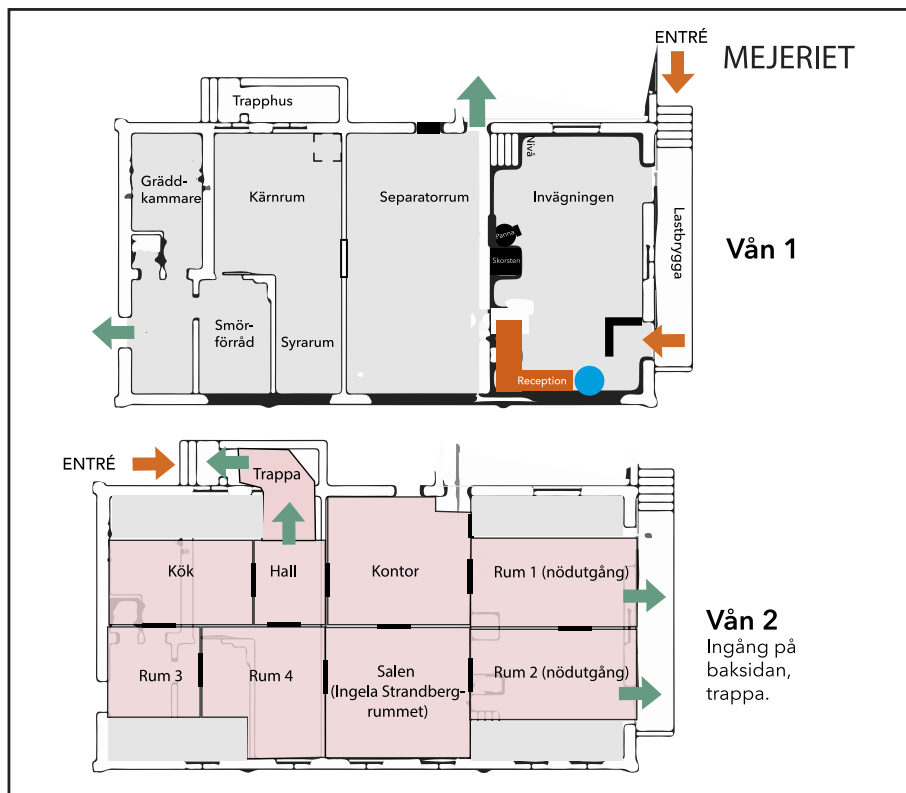
Med stöd av:

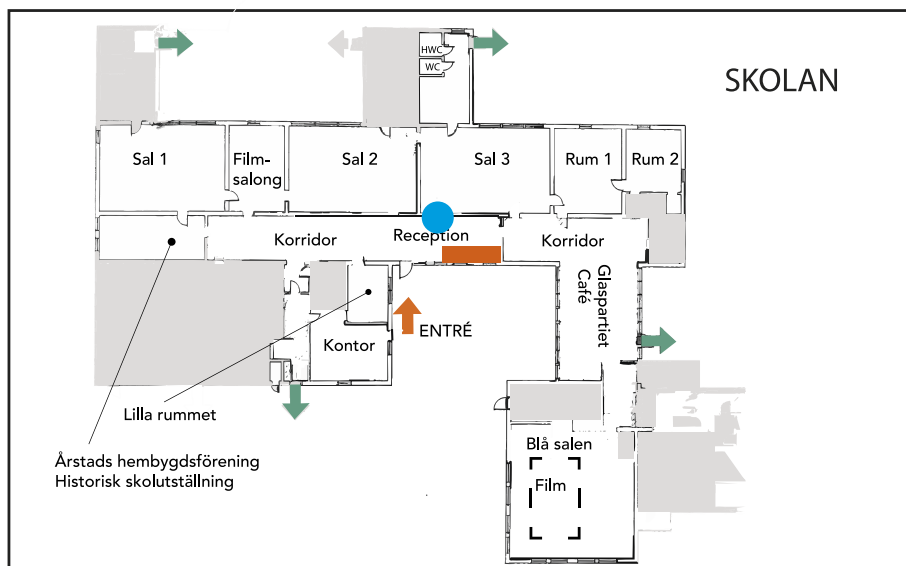
Region Halland

Sparbanksstiftelsen
Falkenberg

● Här är du
 ➔ ENTRÉ
 ➔ Nödutgång

arstadskonsthall.se

Med stöd av:
Region Halland
Falkenbergs Kommun
Sparbanksstiftelsen Falkenberg